

Թան մընակ մէկ սհաթուան մէջ կ'էնիմ, յիրկուսն կեացէք, ձիր
խացին խասէք, չմաք անօթը:

Դաւիթ էլաւ, զգիւթան կապից Գիւռիկ-Ջալալու պուչ էն-
դուցայ քշից, վից աւուր տաս'ւերկու գիւթնը վեար մէկ սհա-
թուան վեարից, պրծաւ, էթուղ մէկ գիւթնավեար:

Գիւթնավեարքիր էկան, ասին.—Չ'ընիմ¹⁾ Դաւիթ տիւ իս:

Էսաց.—Աղուրդ¹⁾, իս իմ:

Էսաց.—Որ տիւ իս, էսաց, էդիկ բիւ հիւնար չի, էդիկ ձիու
հիւնարն ի:

Դաւիթ ըռըկաւ, էլաւ, գիւթնքիր էթալ իւր թիւին, էն մէկ
գիւթնավեարն էլ վեարից, պրծաւ:

Ասին.—Տիւ բարով էկար, բարով էլ էրթաս, նուր մինք գի-
տինք, տիւ Դաւիթն իս:

Գիւթնավեարքիր էլան ուրախ-ուրախ էրկուշաբթի յիրի-
կուան կեացին ուսը տուն:

Ռէս ըռըկաւ.—Ի՞նչից տիւ զեմ արտիր թողեք անվեարիւ
էկար:

Ճիւչ գիւթնչին էսաց.—Ասլայ քիւ արտիր վեարիր ինք,
պրծիր ինք:

Ռէս չ'աւատաց, էսաց.—Մէկ օր մէկ շաբթը բան չ'էրուը:
Խլիսուն էլաւ, ձին խեծաւ, էսաց.—Էսիկ²⁾ ձիր բան չի, ա-
սէք մհանք³⁾ վո՞վ ի արի:

Ռէսն կուչաղ⁴⁾ մարդ էր, մէ աղջիկ կէր, էնքան կ'ուզին՝ մար-
դու չէր տուի, շատ զօրբայ⁵⁾ աղջիկ էր:

Աղջիկ ահր⁶⁾ էրաւ, էսաց.—Որ էն մարդ չ'առնը, էլ մարդ
չըմ առնը:

Էսաց.—Ընձը տը տաս էն մարդուն:

Խարցնից.—Ա՛յ գիւթնչիք, էն մարդ, որ խաց կերաւ, ո՞ր եան
կինաց:

1) Ճշմարիտ: 2) Այս: 3) Տեսնենք: 4) Քաջ, կտրիճ: 5) Մեծ,
կտրիճ: 6) Երգուեց: